

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedjeljak, 12. listopada</i>	17.00 Listopadska pobožnost 17.30 Po nakani (al)
<i>Utorak, 13. listopada</i>	17.00 Listopadska pobožnost 17.30 + Mate Grdić
<i>Srijeda, 14. listopada</i>	17.00 Listopadska pobožnost 17.30 + Ivan i Marica Frnajković; Mate i Anka Drašković
<i>Četvrtak, 15. listopada</i>	17.00 Listopadska pobožnost <i>Sv. Terezija Avilska</i> 17.30 + Marica Belančić (30. dan)
<i>Petak, 16. listopada</i>	17.00 SKRADNIK: Listopadska pobožnost 17.00 SVETIŠTE: Listopadska pobožnost 17.30 + Josip, Katica i ob. Cazin
<i>Subota, 17. listopada</i>	15.30 VOJNOVAC: Listopadska pobožnost i Sv. Misa 17.00 SVETIŠTE: Listopadska pobožnost 17.30 SVETIŠTE: + Jelka Hodak
MLADA NEDJELJA <i>18. listopada - 29. nkg</i>	10.00 SVETIŠTE: Misa za narod i cjelodnevno klanjanje Krštenje: Anja Luketić (kći Vedrana i Đurđice) 12.00 CEROVNIK: Po nakani (al) Krštenje: Mihael Blažević (sin Josipa i Dajane) 15.45 SVETIŠTE: Blagoslov i Sv. Misa: + Nada Žlimen

1. ŽUPNA KATEHEZA održava se u 17 sati s krunicom i 17.30 sati Sv. Misom:

1. i 2. razred – ponedjeljak u 17 sati	5. i 6. razred – srijeda u 17 sati
3. i 4. razred – utorak u 17 sati	7. i 8. razred – četvrtak u 17 sati

2. LISTOPADSKE POBOŽNOSTI molitva krunice svaku večer u 17 sati i Sv. Misa.

3. MLADU NEDJELJU slavimo Sv. Misom i cjelodnevnom klanjanjem 18. listopada.

4. HRANA ZA SJEMNIŠTE – skupljamo do utorka, 13. listopada. Plodove polja ili novčani prilog možete dati mežnarima ili nakon misnog slavlja. Hvala svim dobročiniteljima.

5. POMOZITE i podržite novčnim darom obnovu naših crkava i župne kuće.

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

6. HVALA hodočasnicima koji su sudjelovali na Dan neovisnosti u četvrtak, 8. listopada na hodočašću u zagrebačku Katedralu na grob **Bl. ALOJZIJA STEPINCA** i proslavu službenice Božje sestre Marice Stanković.

7. DEVETE ORGULJAŠKE VEČERI u G-S biskupiji održati će se u našem Svetišću u ponedjeljak, 12. listopada u 18 sati.

Gost orguljaš je BORIS DOLINAR. Ulaz je besplatan.

8. HODOČAŠĆE u Kraljevu Sutjesku 24. i 25. listopada na proslavu dana Kraljice Katarine. Zainteresirani se mogu prijaviti **Josipu Anušiću** na mob. **098-434-293** iza 15 sati. Cijena puta i noćenja iznosi 300 kn po osobi.

9. ČLANOVI ŽUPNIH PASTORALNIH VIJEĆA pozvani su na susret svih članova ŽPV G-S biskupije u nedjelju, 18. listopada u 15 sati u Otočac. Svi koji mogu ići neka se jave do srijede, 14. listopada tajniku ŽPV Oštarije i tajnici ŽPV Cerovnik kako bismo mogli osigurati dovoljno mjesta za prijevoz. Polazak je busom u 13.30 h s križanja prema autocesti.

Izdavač: **pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com**

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

11. listopada 2015. • 28. NKG • God. VI. • br. 41 (267)

„Što imaš, prodaj i idi za mnom!“ (Mk 10, 17-30)

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Dok je Isus izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: »Učitelju dobri, što mi je činiti da baštini život vječni?« Isus mu reče: »Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini! Zapovijedi znađeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmij! Poštuj oca svoga i majku!«

On mu odgovori: »Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.« Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: »Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.« On se na tu riječ smrknje i ode žalostan jer imaše velik imetak.

Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: »Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!« Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: »Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje! Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.«

Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: »Pa tko se onda može spasiti?« Isus upre u njih pogled i reče: »Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!« Petar mu počeo govoriti: »Evo, mi sve ostavismo i podosmo za tobom.« Reče Isus: »Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruku kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni.« *Riječ Gospodnja.*

Bogatstvo i unutrašnji život

Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu... Lakše je devi kroz iglene ušice nego bogatašu u kraljevstvo Božje. Kako shvatiti te radikalne Isusove izjave? Jesu li Isusove riječi protiv bogatstva i poziv na odricanje od posjeda upućeni samo posebnim skupinama u Crkvi ili svim kršćanima? Nije li najčešći prigovor koji se može čuti upravo taj da su Crkva i svećenici bogati? Zašto se odricanje od posjeda i bogatstva nikada nije tražilo od svih kršćana kao uvjet istinskoga nasljedovanja Krista?

Odgovor na pitanje nalazi se u razgovoru između Isusa i bogatoga mladića. Prva Isusova reakcija na upit mladića što mu je činiti da baštini život vječni bijaše upućivanje na zapovijedi. Poštuj zapovijedi Božje! Tako živiš u skladu s Božjom voljom! Ali mladić sam – ne Isus – želi više. Za mladića je ispunjenje zapovijedi nešto sasvim razumljivo. Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje? Tek sada Isus ide korak dalje. Isus

mu predlaže nešto što nadilazi mogućnosti njegova sadašnjega života. *Idi i što imaš podaj siromasima... A onda dođi i idi za mnom. On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak.* Mladić iz evanđelja nije se usudio učiniti ono što će kasnije učiniti mnogi sveci kao što su: Antun Pustinjak, Benedikt, Franjo Asiški ili Charles de Foucauld.

Imajući sve to u vidu možemo sada ispravno razumjeti Isusovo drastično upozorenje na opasnost bogatstva. Tko traži osmišljen i produhovljen život, taj uočava opasnost novca i posjeda. Jedna latinska poslovice kaže: "Novac mijenja karakter, ali rijetko kada na bolje". Jer, bogatstvo može ljude učiniti slijepima i neosjetljivima za brige i nevolje bližnjih. Mnogi koji su <preko noći> postali bogati zaboravili su svoje dojučerašnje prijatelje. Oni više ne pripadaju običnim ljudima. Ono su sada posebna kasta. Malo bogataša posjeduje svoju imovinu, imovina posjeduje većinu njih. Naposljetku, najveća opasnost od bogatstva jest ta da bogatstvo može dovesti do životnoga stava koji gubi iz vida činjenicu našu radikalnu upućenost na Boga.

Iako je novac nužan za život, njemu se pridaje odveć veliko značenje. Čak se vjeruje da novac čini sretnim. To je posve nerazumno. Novac često čini ljude nesretnima. Bogati ljudi imaju u mnogočemu teži život od siromašnih. Iako se čini upravo obratno. Bogati ljudi mogu sebi dopustiti da posjeduju veliku kuću, skupocjene automobile i luksuzne stvari. Mogu provesti svoj odmor na udaljenim, egzotičnim mjestima. Sve to zvuči primamljivo. Bogatstvo je ipak velika opasnost jer ono brzo može čovjeka odijeliti od njegova unutrašnjega života. Zato bogati ljudi lako osiromaše. Izvanjski gledano, posjeduju sve, dok se u nutrini osjećaju hladnima i praznima. Hladna praznina može se ispuniti jedino ljubavlju i ljudskošću. No upravo to bogatima često nedostaje. Zacijelo, nije svaki bogata čovjek zatvoren za duhovnu dimenziju. Mnogi bogati ljudi imaju izgrađen unutarnji život i pomažu nevoljnima. No, svatko tko izgubi nutarnji odmak od vlastitoga bogatstva tako da mu bogatstvo umjesto Boga ispuni srce, ne shvaća da se osmišljen život ne može kupiti. I da je čovjekovo pravo bogatstvo kada može usrećiti svoje bližnje. *Fra Jozo Župić*

Marica Stanković *Službenica Božja*

Marica Stanković osobito je zaslužna za rad s orlicama i križaricama. Rođena je 31. prosinca 1900. u Zagrebu u radničkoj obitelji, a krštena je već sljedeće jutro u župnoj crkvi sv. Marka. Opće obrazovanje i vjerski odgoj stekla je u samostanskoj školi sestara milosrdnica te je 1920. godine završila njihovu učiteljsku školu i stekla zanimanje profesorice. Svom dušom, svim svojim sposobnostima, neustrašivom odlučnošću i ljubavlju neumorno je radila za žensku hrvatsku katoličku mladež, da je vodi dobrim putovima. Na njezin rad i temeljitu duhovnu izgradnju uvelike je utjecao dr. Ivan Merz s

kojim, od prvog susreta 1920. godine na sletu orlovske mladeži u Mariboru, usko surađuje u apostolskom djelovanju među mladima. Njezini su govori rado slušani, pa joj je tako, nakon jednog zborovanja, pristupila jedna skromna žena i od srca rekla: „Gospojo, hvala vam što tako lipo učite našu dicu!“

Bila je omiljena među nastavnicima i učenicima, zbog svog obrazovanja, neposrednosti i marljivosti. Istodobno se posvećuje aktivnom radu u katoličkim organizacijama mladih, najprije orlovske, a zatim križarske. Bila je predsjednica Sveze hrvatskih orlica od 1927. do 1929. te Velikoga križarskog sestrinstva od osnutka 1930. do raspuštanja 1945. Kad su komunisti nakon dolaska na vlast na skupu prosvjetnih djelatnika u Radničkoj komori u Zagrebu (2. lipnja 1945.) napali nadbiskupa Alojzija Stepinca, ona je na tom zboru hrabro stala pred 2500 učitelja, profesora, glumaca, svećenika i redovnica i javno osudila uvredu. To joj dakako nisu mogli zaboraviti. Ni kriva ni dužna zatvorena je i osuđena zajedno s više svojih suradnica. Na procesu je oduševljeno branila katolička načela svjedočivši svoju odanost Papi i Crkvi. Nakon pročitane osude u sudskoj dvorani zapjevala sve oduševljeno: „Krist kraljuje, Krist vlada“, tako da je ta presuda bila njezina pobjeda kao i njezinih suradnica.

Osuđena je na pet godina zatvora koje služi u ženskom logoru u Požegi. Život tamo bio je veoma težak, pravo mučeništvo, ali ona je i tu bila anđeo tješitelj tolikih patnica s kojima je dijelila tešku kob.

Rad, djelovanje i život Križarica opisala je u knjizi "Mladost vedrine". Osobnu ispovjest o vlastitom križnom putu i sudbini brojnih njezinih suvremenika za koje je bezbožni komunistički režim namijenio logorsku preobuku, uz sistematsko fizičko i psihološko iscrpljivanje, službenica Božja Marica Stanković oslikala je u knjizi "Godine teške i bolne". Svoju spisateljsku nadarenost i duhovno bogatstvo spojila je u mnogobrojnim člancima obradivši tada aktualne teme i objavivši ih u glasilu "Za vjeru i dom", koje je godinama upravo ona uređivala, te poratnom vjesniku zagrebačkih župa "Dobri Pastir" u rubrici Pisma mladoj prijateljici. Ustanovila je prvi svjetovni institut u Hrvatskoj, svjetovnu redovničku zajednicu Suradnice Krista Kralja. Za ovaj zaslužni rad za Crkvu dobila je veliko crkveno odlikovanje "Pro Ecclesia et Pontifice", to znači „Za Crkvu i Papu“, kao prva žena u Hrvatskoj.

Posljednjih pet godina života provela je u Zagrebu u povučenosti i prividnoj neaktivnosti. Usprkos teško narušena zdravlja uspjela je, uz podršku zatočenog nadbiskupa Alojzija Stepinca, uskladiti svoj institut s novim crkvenim propisima i 1953. godine doživjeti crkveno odobrenje. Preminula je 8. listopada 1957. posve predana u volju Božju, govoreći „Dosta mi je milost Tvoja!“ Pokopana je na 57. polju zagrebačkog Mirogoja, a mnogi hodočaste na njen grob. Zbog kreposnog i Kristu predanog života, 16. studenog 2006. godine otvorena je kauza za njezinu beatifikaciju te ju s ponosom možemo oslovljavati „Službenicom Božjom“ očekujući proglašenje blaženom i svetom prve vjernice laikinja u Hrvatskoj.

